

subsidiárne:

určiť, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že neoznámilo Komisii všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných železníc, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 tejto smernice;

— zaviazať Luxemburské veľkovojsvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2004/50/ES uplynula 29. apríla 2006.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 164, s. 114; Mim. vyd. 13/034, s. 838, a korigendum Ú. v. EÚ L 220, s. 40.

Žaloba podaná 22. mája 2007 – Komisia Európskych spoločností/Spolková republika Nemecko

(Vec C-245/07)

(2007/C 155/33)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: G. Braun, P. Dejmeck, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Spolková republika Nemecko si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES ⁽¹⁾ z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES ⁽²⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES ⁽³⁾ o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných

železníc, tým, že neprijala právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, alebo tým, že o ich prijatí neinformovala Komisiu,

— zaviazať Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2004/50/ES uplynula 30. apríla 2006.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 164, s. 114; Mim. vyd. 13/034, s. 838.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 235, s. 6; Mim. vyd. 13/017, s. 152.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 110, s. 1.

Žaloba podaná 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločností/Helénska republika

(Vec C-250/07)

(2007/C 155/34)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: M. Patakia a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že neuverejnila najskôr oznámenie o vyhlásení zadávacieho konania a tým, že neodôvodnene oneskorene odpovedala na žiadosti sťažovateľa odôvodniť odmietnutie jeho ponuky, nesplnila povinnosti týkajúce sa vyhlásenia zadávacieho konania pred začatím predkladania ponúk, ktoré jej vyplývajú z článku 20 ods. 2 smernice 93/38/EHS ⁽¹⁾ zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, a povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 41 ods. 4 smernice 93/38/EHS,

— zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia obdržala sťažnosť týkajúcu sa nezrovnalostí, ktoré sa vyskytli počas zadávacieho konania, ktoré vyhlásil Dimosia Epikhirisi Ilektrismou (verejný podnik pre elektrickú energiu, „DEI“) na štúdiu, dodanie, prepravu, montáž a sprevádzkovanie dvoch jednotiek na výrobu elektrickej energie pre elektrickú centrálu v Atherinolakkos na Kréte.

Komisia tvrdí, že DEI neuverejnila oznámenie o vyhlásení zadávacieho konania v rozpore s článkom 20 ods. 2 písm. a) smernice 93/38/EHS, ktorý upravuje výnimky v prípade, že sú splnené podmienky, ktoré sa majú vykladať restriktívne. Komisia osobitne tvrdí, že DEI nesprávne vykladá pojem „vhodné ponuky“ a predpoklad, že „pôvodné podmienky objednávky neboli podstatne zmenené“ na účely odôvodnenia uplatnenia výnimky na základe vyššie uvedeného ustanovenia.

Komisia takisto tvrdí, že v prejednávanej veci sa nie je možné odvolávať na striktnú nevyhnutnosť a extrémnu naliehavosť alebo nepredvídané udalosti v zmysle článku 20 ods. 2 písm. d), pretože ich DEI neodôvodnila.

Nakoniec, s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora, Komisia tvrdí, že prišlo k významnému oneskoreniu týkajúcemu sa oznámenia dôvodov odmietnutia ponuky žalobcu v rozpore s článkom 21 ods. 4 smernice 93/38/EHS.

Následne Komisia tvrdí, že Helénska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 20 ods. 2 a článku 41 ods. 4 smernice 93/38/EHS.

(¹) Ú. v. ES L 199, 9.8.1993, s. 84; Mim. vyd. 06/002, s. 194.